

« لایحه حمایت خانواده »

رومیها دخترها را در دریا غرق میکردند و ننگ دختر داشتن را با آب دریا میشستند؛ اعراب جاهلیت دختران را زنده بگور میکردند تا خاک پرده پوش ننگشان باشد؛ هندوها زنان را در کنار اجساد شوهرشان میسوزاندند و این کشتار وحشت زار را عبادت می نامیدند؛

چینی ها به آنکس که دختر میزائید تسلیم می گفتند . در طول تاریخ میلیونها بار زنان مانند کالائی پست مبادله شدند در بازارها برای فروش عرضه گردیدند ، یکی از نشانه های بزرگی و بزرگواری مردان داشتن کنیزکان متعدد بود . تا قرن ششم میلادی مردانی در جزیره العرب می زیستند که بس غیرتمند بودند .

برای اندازه گیری غیرت و تعصبشان میتوان معیارهای زیر را مورد توجه قرارداد :

کنیز حرم را در بازارهای دوردست میفروختند تا خریدار در نزدیکی منزلشان با او نزدیکی نکند ؛ قدرتمندان قبائل زنانشان را طلاق میدادند و اگر کسی بسا این زنان مطلقه و تیره بخت ازدواج میکرد بقتل می رسید ، این طلاق را طلاق مرگ می گفتند ؛ نوعی دیگر طلاق نیز وجود داشت و آن رها کردن زن بدون

انجام تشریفات متداول بود، بدین ترتیب که زن هرگز نمیتوانست ازدواج کند زیرا که همسر مرد نامهربانش محسوب میشد (و این رسم دوران جاهلیت با صحنه‌های غم‌انگیزی که داد گستری ما در چند سال اخیر با آن مواجه بوده است بی‌شبهت نیست، زیرا مرد با استفاده از شرایط خاص قانونی بدون آنکه زن را طلاق گوید او را رها میکرد و زن در داد گاهها سرگردان میماند)؛

ایلاء نیز از رسوم دوره جاهلیت بود، مرد زن را ترك میگفت نفقه‌اش را میپرداخت و هرگز با به‌خانه زن نمیگذاشت مانند بدهکاری که به‌زینه بستانکارش زندانی میشود؛

(هزاران پرونده داد گستری ما در قرن بیستم حکایت از حوادثی میکنند که به رسم ایلاء اعراب جاهلیت سخت شبیه بوده است)

اسلام در نیمه اول قرن هفتم میلادی این رسوم ضد انسانی و نفرت‌انگیز را برانداخت و رعایت حقوق زن را جزء فرائض مقرر داشت :

آیه سیزده از سوره حجرات : مطالبات فریبگی

« یا ایها الناس انا خلقناکم من ذکر و انثی و جعلناکم شعوباً و قبائل لتعارفوا ان اکر مکرکم عندالله انقیکم »

با این تصریح : انسان از زن و مرد آفریده شده است و آنکس گرامی‌تر و برتر است که پرهیز کارتر است .

محمد گفت : اگر قرار بود که بهنگام بخشش‌ها بین زن و مرد امتیازی فائل شوم زنان را مقدم میداشتم .

علی زن را آبگینه لطیف و شکوفه بهشتی نامید .

زن از مرتبه‌ای که دین اسلام برای او مقرر داشته بود تنزل کرد، خلفای عباسی در مجالس عیش و نوش و شهوت رانی به حقوق اسلامی زن تجاوز کردند.

متوکل عباسی چهار هزار کنیز داشت، هنگامیکه صلاح‌الدین ایوبی مصر را تصرف کرد هزاران زن در قصر خلیفه بسر میبردند. از قرن پنزدهم میلادی مسلمانان اسپانیا فکر آزادی زنان را در اروپا بوجود آوردند.

داستانهای گلستان حاکی است که هفت قرن پیش دختران و پسران کنار یکدیگر در مکتب‌خانه‌ها درس میخوانده‌اند؛ اما این چراغ‌ها خاموش شد و چند قرن قصر پادشاهان و قدرتمندان حرمسرا یا زندان با شکوه و قفس طلائی زنان گردید؛ سلاطین اروپا «خواجه‌ها» را جزء هدایا برای خلفای اسلامی میفرستادند؛ در ایران نیز این مردم تیره‌بخت زنان بیرون از شمار پادشاهان را پاسداری میکردند.

سی و دو سال پیش رضا شاه کبیر بباردیگر به وضع رقت‌انگیز زنان ایران پایان داد و در جشن توزیع دانشنامه‌های دانشسرا آزادی آنها را اعلام داشت: «هیچوقت احصائیه از زنها برداشته نمیشد مثل اینکه زنها افراد دیگری بودند و جزو جمعیت ایران بشمار نمیامدند خیلی جای تأسف است که فقط یک مورد ممکن بود احصائیه زنها برداشته شود و آن موقعی بود که وضعیت ارزاق در مضیقه میافتاد ... و در جای دیگر:

شما خانمها بایدا این روز را بزرگ بدانید و از فرصتهائی که دارید

برای ترقی کشور استفاده کنید»

پس از سی و دو سال «لایحه حمایت خانواده» میخواهد زن را از حقوق مدنی مترقی و متعادل و منطبق با روح قوانین اسلام بهره‌مند سازد و به دوران طلاق «ایلاء» و «ضرار» بنحویکه شرح آن رفت پایان دهد. در سورهٔ حجرات دیدیم که زن دیگر «مال» نیست بلکه انسان است، انسانی که با مرد حقوق برابر دارد و اگر پارسا تر و پرهیز کار و روشنتر از مرد باشد بحکم قرآن بر مرد فضیلت دارد.

چنانچه بانواع متار که زن و شوهر در اسلام توجه شود (طلاق خلع و مبارات) این مسأله روشن خواهد شد که شارع اسلام در «خلع» بخصوص قصد و ارادهٔ زن را برای جدا شدن از مرد محترم شمرده است با این تفاوت که در خلع زن از مهرش میگذرد تا مرد را بمتار که بکشاند لیکن در مبارات زن و مرد با میل و رغبت جدا میشوند لذا حقی بر یکدیگر ندارند.

لایحه حمایت خانواده که از طرف دولت بمجلس داده شده لایحه‌ای است که حیثیت اجتماعی زن ایرانی و ملت ایران را در جهان بالا میبرد و ما تصویب فوری آنرا از مجلسین خواستاریم.